

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΓΟΜΗΣ
Ετησίαν. Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Τοχυδρομείου.

1 NOYEMBRIΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δικαστικά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Αρ. 118.

Διακήρυξις,
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ 4 ἄρθρου τῆς ὑπ' Ἀρ. 237 πρά-
ξεως τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου τῆς 19 Σεπτεμβρίου
1830 ἀναιρούτης τὴν ὑπ' Ἀρ. 10 πράξιν τοῦ πρωτο-
κλήτου τούτου Δικαστηρίου τῆς 4 Νοεμβρίου 1829, καί
ὅλα τὰ ἐξ αὐτῆς προκύψαντα ἐκτελεστικά μετρα, ἐκδοθε-
σης ὑπὲρ τοῦ Κ. Ἰω. Κ. Κούζοδικ γυναικείῳ ὀνόματι, καί
κατὰ τῶν Κ. Ἀντωνίου Νάζου καὶ Ἰω. Σαγρέδου ἐπιτρόπων
κατὰ διαθήκην τοῦ ποτὲ Ν. Σαγρέδου.

Διακηρύσσεται ὅτι ἀπεδοκιμάσθη τὸ μεσίγγυν, τὸ ὅποιον
ἐκτελέσθη κατὰ συνέπειαν τῆς πράξεως ταύτης ἐπὶ τῶν
ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἐπὶ τῶν πραγματικῶν τῶν ῥηθέντων
Κ. Ἀντωνίου Νάζου καὶ Ἰω. Σαγρέδου, ὡς ἐπιβλήθη ἀδί-
κως, καὶ μόνον ἐπὶ θλάσει καὶ ὕδρει τῶν ῥηθέντων ἐπιτρόπων.

Ἐν Μυκόνῳ, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΑΔΕΛΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ. Ὁ τόπον ἐπέχων Γραμματεὺς
Στέφανος Σέργιος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκ Ναυπλίου, 1 Νοεμβρίου.

Τὴν Τρίτην μόνον τῆς παρούσης ἐβδομάδος ἀνεχώρησεν
ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐκ Πατρῶν. Διελθὼν δὲ διὰ τῆς
Βιστίτσης, καὶ τῶν Τρικκάλων τῆς Κορινθίας, ἐφῆς ἐκοιμήθη
εἰς Ἀργεῖς, καὶ σήμερον πρὸς τὴν μεσημβρίαν εἰσῆλθεν εἰς
Ναύπλιον.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι.

Κατὰ πλους. Τὴν 30 τοῦ Ὀκτωβρίου τὸ ἐθνικὸν
κρίνον ὁ Ζέφυρος καὶ ἡ ὀλκὰς Ἀγ. Νικόλαος
ἐκ Πόρου. — Καὶ τὸ ἀγρόπλοον ὁ Ἑρμῆς ἐκ Πατρῶν
τὰ 44 ὥρων.

Ἀπό πλους. Τὴν 28 ἡ Ἀγγλική Φρεγάτα Ραυ-
τελσέκ.

— Τὴν 29 τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Φέρεθ, καὶ
Ἀυστριακὴ γαλέρα Φοινίκη.

— Τὴν 30 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον ἡ Ἐκλειψις εἰς
Σκύρην.

Ἐξ Αἰγίνης, 15 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Κύριος Βισλέτος, ὅστις πρῶτος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας
ἐξετελεσε κατὰ τὴν Ἑλλάδα μεταλλευτικὰς ἐργασίας, τοῦ
ὁποίου τὰς γνώσεις καὶ τὰ προτερήματα ἠδυνήθημεν νὰ
ἐκτιμήσωμεν ἐπὶ τῆς ἐν Αἰγίνῃ διατριβῆς του, ἐπεδόσφερε
δύσον εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ὀρυκτολογικὴν συλλογὴν καὶ
μετ' αὐτῆς πολυάριθμον γωλογικὴν συλλογὴν ὅλων τῶν
λίθων τῆς Αἰγίνης, τὴν ὁποίαν ἐμετάλλευσε μετ' ἐπι-
μελείας. Ἐκ δὲ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς συλλογῆς ταύτης
συνάγεται ὅτι ἡ νῆσος, ἔχουσα κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος
γῆν ὑποκεκαυμένην, ἐμπεριλαμβάνει εἰς μεταλλευτικὴν θεῖον,
γύψον, στυπτηρίαν, σκληροτάτους τραχυτικούς λίθους,
ἀρίστους εἰς πελέκην (μετεχειρίσθησαν αὐτοὶ οἱ ἀρ-
χαιοὶ εἰς τινὰς τῶν οἰκοδομῶν αὐτῶν), μάγμαρα λευκά
φαια φλεβωτά, καὶ μελανωτά, ὀλίγον σίδηρον, ἰάτωρις
διαφόρων χρωμάτων, καὶ τιτανίτην παχυλὴν, πορὶ ὀιομαζι-
μενον εἰς τὸν τόπον, καὶ λατομεύμενον διὰ τὰς προστύχους
οἰκοδομὰς. Ὑπεσχέθη δ' ὁ Κύριος Βισλέτος νὰ πλουτίσῃ
ἀκόμη τὴν μικρὰν μὲν, περιεργὴν δὲ ταύτην συλλογὴν, ἥτις
εἶναι πρὸς τὸ παρὸν κατατεταγμένη ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ.
Οἱ νέοι μας Ἕλληνες θέλουσιν λαμβάνειν, ἐρχόμενοι ἐκεῖσε,
τὰς πρώτας καταλήψεις ἐπιστήμης, τὴν ὁποίαν δύναται
τις νὰ εἰπῇ ὅλως νέαν εἰς τὸν τόπον τούτον, ἐπεὶ αἱ ὀρυ-
κτολογικαὶ τῶν παλαιῶν γνώσεις περὶ τὴν νῆσον εἰς ὀλίγα
πράγματα.

Κατὰ τὸ λέγειν τοῦ περὶ τὴν νῆσον τοῦ Πελωπόν-
ησος βρίθει μεταλλῶν. Κατὰ τὸ εἰς Ἡλιοδρόμια περὶ
τοῦ ὀρυκτάνθρακος ταξείδιόν του, ἀνεκάλυψεν ὅτι ὑπάρχει
μεγίστη ποσότης σιδήρου ἐν Σύρα καὶ Μικίνῳ ἐν ταύτῃ
δὲ εὐρίσκεται ὅρος ὀλόκληρον ἐξ αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἐκ ζιγ-
κου ἐν Σκύρῳ μάγμαρα εἰς ἀγαματοποιεῖται ἄριστα, λευκά
καὶ χρωματισμένα, πολὺς δὲ καὶ ἐκεῖ σίδηρος, καὶ πλου-
σιώτατον κασσιτέρου μέταλλον ἐν Σκοπέλῳ πολὺς καὶ
ἀξιόλογος σίδηρος περιέχων δὲ ἐξ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ἡγίου
καὶ αἱ λοιπαὶ περικείμεναι νῆσοι τέλος πάντων εἰς Σκά-
τιζον μάγμαρα κάλλιστα.

Δὲν λείπεται πλέον ἄλλο ἢ ὁ αἰθρᾶς διὰ νὰ ἐξεργασθῶσιν

ταῦτα τὰ μέταλλα. Εἶναι λυπηρὸν κατὰ τοῦτο ὅτι ὁ τῶν Ἡλιδριμίων δὲν ἐβίβη λυσιτελής, πλὴν ἐπὶ τέλει· ὁ δὲ Κύριος Βιρλέτος μᾶς διδίδει ἐλπίδας. Διαρραϊσμένοι δὲ ὅτι ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, προτοῦ δυεῖν ἢ ἐπισκεφθῆναι λεπτομερῶς ὅλους τοὺς τόπους, ὅτι μέλουσιν νὰ περαχωρηθῶσιν εἰς αὐτήν. Ἡ Εὐδοκία κατὰ τὸ μέγεθος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον εἶναι καὶ ἡμεῖς, φαίνεται ὅτι ἐμπεριλαβάνουσι αἱ ἐλπί-
 ζουσι ἀπὸ τὸν καιρὸν!!

Εν τούτοις δ' εὐχαριστοῦμεν τὸν Κύριον Βιρλέτον διὰ τὴν συλλογὴν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἄρτι μᾶς ἐπλού-
 τισεν, καὶ διὰ τὰς ἐρεῦνας του, αἰτίαι, ἂν καὶ ἐπιχει-
 ρησῶμεν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιμελείας,
 ἢ τὸν ἐνεπιτεύχῃ, δὲν θέλουσι εἶναι ὀλιγώτερον χρησι-
 μιμὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἣτις μέλλει νὰ λάβῃ ὅλας τὰς
 εἰς αὐτῶν ὠφελείας. (Ταχυδρ. τῆς Ἑλλάδος.)

Νεκρολογία.

✓ Γεώργιος Μουσουλιάκης ἰατροφιλόσοφος, γεννηθεὶς μὲν
 εἰς Σμύρνην καὶ ἀνατραφεὶς, παιδευθεὶς δὲ εἰς τὴν Εὐρώ-
 πην, ἐπηγγέλετο ἐντίμως τὴν ἰατρικὴν πρὸ πολλοῦ εἰς
 τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὡς ἀληθὲς τῆς ἱερᾶς τέχνης τρι-
 φίμης, ὅχι μόνον ποτὲ δὲν τὴν ἐκπύλευτε κατὰ τὸ ἱπο-
 κρετικόν, εἰς εὐχαριστούμενος εἰς ὅτι τὸν ἐπρόσφεραν διὰ
 τοὺς κόπους του, εἴτε θεραπεύων δυσεῖαν καὶ β-
 ῆθων χρη-
 ματικῶς τοὺς ἐνδεεῖς ἀρρώστους του, ἀλλὰ καὶ ἔγεινε δημό-
 σιος διδάσκαλος αὐτῆς ἐπὶ Σουλτὰν Σελίμη. Παιδιού-
 μένος καὶ ἐνάρετος, πῶς ἦτο δυνατὸν ν' ἀδιαφορήσῃ διὰ
 τὴν τύχην καὶ δόξαν τοῦ ἔθνους του; Ἀφοῦ ἔστειλε τὸν με-
 γαλήτερον υἱόν του εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος,
 κατ' ὁρῶντε τέλος νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ ἴδιος μετὰ τὴν οἰκτιρέ-
 νειάν του πρὸ δύο μηνῶν, καὶ μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ κατακα-
 θίσῃ εἰς τὸ "Ἀργος" αἱ χοιράδες καὶ ἡ γατρικὴ δέρμη δὲν
 τὸν ἄφησαν οὔτε νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἐλευθέρους Ἕλληνας,
 οὔτε νὰ γνωρισθῇ ἀπ' αὐτοὺς· ἀναμφιβόλως δὲν ἠθελαν
 λείπει νὰ τὸν τιμήσων ἀξίως τῶν προτερημάτων του. Ἡ με-
 γάλῃ παρηγορία διὰ τὸν Δαιατὸν του, τὸν ὅποιον ἀπὸ πολ-
 λῆς πρᾶσιθανθεὶς ἐκαρτεροῦσε γενναίως, ἦτον ὅτι ἀφίνει
 τὰ ὅσα καὶ τοὺς υἱούς του εἰς τὴν φίλην Ἑλλάδα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 9 Σεπτεμβρίου Ν.

Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, ὡς ἐκ μιᾶς, ὁμιλοῦν περὶ τοῦ
 κινδύνου, ὅστις ἤθελεν ἀπειλήσει τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης,
 ἐάν ποτε γειτνιαζούσῃ τις Δύναμις ἤθελε στείλει στρατεύ-
 ματα πρὸς τὰς Βελγικὰς ἐπαρχίας. Ἡ συνετὴ αὕτη διάθεσις
 τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸ νὰ μὴ μεσολαβήσῃ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ
 πράγματα τῶν ἄλλων λαῶν φαίνεται ὅτι εἶναι καὶ τῆς Γαλ-
 λικῆς Κυβερνήσεως. Λέγεται ὅτι αὕτη διεκέρυξεν εἰς τὴν
 αὐλὴν τῶν Κάτω Χωρῶν ὅτι, ἐάν ξένη τις ἐπαρχία ἐστελλεν
 ἐν μόνον σύνταγμα εἰς τὸ Βελγίον, ἡ Γαλλία ἤθελεν ἀκολου-
 θῆσαι πᾶντα τὰ παρόδειγμα τοῦτο· ἀλλ' εἰς τὴν ἐναντίαν
 περίστασιν, ἤθελε τηρήσει πιστῶς καὶ εἰλικρινῶς τὴν ἀρχὴν
 τοῦ μὴ μεσολαβεῖν.

Ενδεικνύεται δὲ εἰς τὴν διπλωματικὴν τὴν τούτην συνέ-
 σιν, ὅση καὶ ὅση ὑπέρβει.

— Ὁ Στρατάρχης Μαζὼν διωρίσθη Πρόεδρος τοῦ Βα-
 σιλέως τῶν Γάλλων εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Βιέννης. Ὁ δὲ Κύ-
 ριος Βερτίνος Δε Βῶ, Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῷ
 Βασιλεῖ τῶν Κάτω Χωρῶν.

Λέγεται δὲ καὶ περὶ τοῦ Δουκὸς Τρεβίσου, ὅτι διορίζεται
 Πρόεδρος εἰς τὴν Πετρούπολιν. (Journal des Débats.)

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης δημοσιεύει ἐπι-
 στολὴν τινα ἀπὸ τῆς 15—27 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου,
 φέρουσαν ὑπογραφὰς Ἀδερόντος, Λαβᾶλ Μον-
 μορενσῆ, καὶ Ματουσκέυϊτς, διὰ τῆς ὁποίας εἰ-
 ρεῖς οὗτοι ὑπουργοὶ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς
 Ῥωσσίας διακηρύττουσιν πρὸς τὴν Κόμητιν Καποδίστριαν ὅτι
 τὸ τελευταῖον περὶ τῆς Ἑλλάδος Πρωτόκολλον δὲν θέλει
 βαλθῇ εἰς πρᾶξιν· ὅτι θέλει συνταχθῇ ἕτερον, τὸ ὅποιον
 θέλει εἶναι πολὺ μᾶλλον εὐχάριστον κατὰ τε τὰ συμφέρον-
 τα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ κατὰ τὰ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ
 θαλάσσης σύνορά του. Περὶ δὲ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ εἰς τὴν
 Ἑλλάδα βασιλεύοντος, λέγουσιν ὅτι αἱ Δυνάμεις διανοοῦν-
 ται νὰ ἐκλέξωσι Πρίγκιπα τινὰ, παῖδα εἶναι ὅτι, τοῦ ὁποίου
 ὁ Κόμης Καποδίστριας νὰ εἶναι ὁ χειραγωγὸς καὶ ὁ ἐπί-
 τροπος. Ἐπιτρέπουσιν δὲ τέλος πάντων εἰς τὸν Κυβερνήτην
 τῆς Ἑλλάδος νὰ λάβῃ μέτρα αὐτῆν κατὰ τὰν ταρατὴν
 τῶν τὴν κοινὴν ἡτυχίαν, καὶ, χρειᾶς καλούσης, νὰ προ-
 βῇ εἰς τὴν κατὰ ξηρᾶν καὶ θάλασσαν ἀρχηγίαν, οἵτινες
 ἔλαβον ἤδη κατὰ τοῦτο διαταγὰς πρὸς τὴν τριῶν Συμμά-
 χων Δυνάμεων. (Ἐφημ. Λαυτάνου.)

Ποικίλα.

Εὐρέθη ἄρτι ἐν τῇ Σικελίᾳ νήπιον Φινικικὴ ἐπιγραφή
 τοῦ ἔτους 2025 πρὸ Χριστοῦ συνωδευμένη μετὰ μεταγενε-
 στέραν Ἑλληνικὴν ἐξήγησιν. Ἀναφέρεται δ' ἐν αὐτῇ περὶ
 μεγάλου τινὸς λιμοῦ γενομένου ἐν Χανσάν, καὶ περὶ τῆς
 μετοικεσίας μέρους τῶν κατοίκων αὐτῆς, οἵτινες ἦλθον εἰς
 τὴν ἐπικράτειαν Ἀτλαντίδου τινὸς ἡγεμόνος βασιλεύοντος
 τότε, ἀλλὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι κακῇ τύχῃ ἐξηλειμμένον
 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν.

Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινῶν τῆς Ἀγγλίας συνεκρότητε κατὰ
 τὸν παρελθόντα Μάιον δεκαπέντε συνεδριάσεις, τῶν ὁποίων
 αἱ 13 διήρκεσαν μέχρι τοῦ ὁθροῦ. Κατὰ δὲ τὰς δεκατρεῖς
 ταύτας συνεδριάσεις 1001 διάφοροι ὑποθέσεις διεφίλονει-
 κήθησαν· ὅθεν ἀναλογισθὲν 77 εἰς ἐκάστην κατὰ μέσον ὄρον.
 Εἶχε δὲ περιττότερον ἡ Βουλὴ καὶ 20 ἕως 30 εἰδικὰς
 ἐπιτροπὰς.

Ἐκ τῶν εἰς τὴν βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων παρουσιασθέν-
 των λογαριασμῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ
 τῆς Γαλλικῆς συνάγεται ὅτι τοῦ μὲν 1828 αἱ μὲν τακτι-
 κὰί πρόσοδοι τῆς πολιτείας ἀνέβησαν εἰς 982,269,463
 φράγκα, αἱ δὲ ἐκτακτοὶ εἰς 50,512,682· κεφάλαιον
 1,032,782,145 φρ. τῶν δὲ δαπανῶν αἱ μὲν τακτικαὶ εἰς
 964,298,095, αἱ δὲ ἐκτακτοὶ εἰς 56,451,288· κεφ.
 1,020,749,383 φρ. τοῦ δὲ 1829 αἱ μὲν τακτικαὶ τῶν
 προσόδων, εἰς 996,527,783, αἱ δὲ ἐκτακτοὶ, εἰς

34,2873: κεφ. 1,030,782,656 Φρ. τῶν δὲ δαπανῶν αἱ
 αἰμακτικά, εἰς 987,334,352, αἱ δὲ ἔλτακτοι εἰς
 30,2800: κεφ. 1,026,617,152 Φρ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρά τῆς Ἀστυνομίας Μεθώνης.

Κατὰ τὴν 25 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐτελεύτησεν
 αἰμακτικά εἰς ὀνομαζόμενος Ἰωάννης ψαρμα, Τριπολιτσώτης,
 τοῦ ὁποῦν χρηματικὴ κατάστασις εὐρέθη, συνισταμένη
 ἐκ τῶν πεντόφραγκα Ἀρ. 70, φράγκα 3, διπλὰς Κου-
 ραῖες, ῥυμπιέδες 6, διστήλιον 1½, σολδιά 85. Εἰδοποιού-
 νται λοιπὸν εἰ συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι αὐτοῦ εἰ ἔχοντες τὰ
 ἑγγράφα ἀπιδεικνύειν τῆς νομιμότητος τῆς μετὰ τοῦ
 ἀκαρτου συγγενείας, ἥτις τοὺς δίδει τὸ κληρονομικὸν δι-
 καίωμα, διὰ νὰ παρυσιασθῶσιν εἰς τὴν ἐκεῖ Ἀστυνομίαν
 καὶ παραλάβωσι τὰ ἀποθνήσκοντα.

Εἰδησις βιβλιογραφικὴ.

Ἡ Κυβέρνησις πρὸ ἐνὸς ἡδὴ ἔτους εἶχε παραγγεῖλει νὰ
 μεταφωσιν ἀπὸ Παρισίου στοιχεῖα καὶ πιεστήρια εἰς ἀπα-
 ραμίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου. Ἐπεξιμένοντο αἱ παραγ-
 γελίαι αὗται περὶ τὸν Ἀπρίλιον. Ὄθεν ἐπικλήρυξα τὴν
 ἐκδόσιν τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς μου, καὶ ἐξήγητα
 ἀποδεδειγμένην. Ἀλλὰ μόλις πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἦλθαν τὰ τόσον
 ἐκτενῶς περιμενόμενα, καὶ πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος ἔδωθον τὸ χει-
 ρογρᾶφον εἰς τὸν τύπον. Εἰδοποιούνται λοιπὸν εἰ συνδρι-
 ασθῆναι, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ λάβωσι τὸ βιβλίον, εἰς τύπω-
 σιν τοῦ ὁποῦν ἐσύντρεξαν.

Τῆν 8 Ὀκτωβρίου 1830, ἐν Αἰγίνῃ.

Γεώργιος Γεννάδιος.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Ὅτι ἡ ἐπιστήμη τῆς Ἰατρικῆς εἶναι μία τέχνη λαμ-
 πρῆτα καὶ ἐπιφανεστάτη ἀπὸ τὰς πλέον λαμπρὰς καὶ
 ὑψηλὰς τέχνας τοῦ Κόσμου, ὁ μὲν γὰρ ἐκεῖνος Ἱπποκράτης ὁ
 ἑρμῆς, ὁ πατήρ, λέγων τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης τὴν βεβαιότητα
 λέγων « Ἰατρικὴ τεχνὴν πασέων ἐστὶν ἐπιφανεστάτη »
 ἔπειτα, ὅτι αὕτη ἡ Ἰατρικὴ εἶναι μία ἐπιστήμη ὠφελι-
 μεστάτη καὶ ἀναγκαιότατη εἰς τὴν ζωὴν καὶ ὑπαρξιν τοῦ
 ἀνθρώπου, οὐδεὶς ἀμφισβᾷλει· διότι αὕτη καθ' ἑαυτὴν εἶναι
 κατὰ πολλὰ πασιδὴλος, ἐπειδὴ καὶ μετὰ θεὸν οὐδεὶς ἄλλος
 ἄνθρωπος τοῦ κόσμου εἶναι τόσον ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαῖος
 εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὅσον ὁ ἀρίστος καὶ νυνεχὴς ἰατρός,
 τὸ σκοπούμενον τοῦ ὁποῦν, βεβαίως, δὲν εἶναι ἄλλο, πρὸς
 τὴν διδῆναι τὴν υἰεῖαν εἰς τὸν πλησίον του, ἡ ὁποία εἶναι τὸ
 πλέον πολυτίμητον καὶ γλυκύτερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου, τοῦτο
 ἐκ τοῦ ὁποῦν καὶ ὁ θεὸς Ὁμηρὸς εἶπεν, « Ἰητρὸς γὰρ
 ἀντὶ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων. » Τὴν ἐπιστήμην ταύτην
 καὶ ἐγὼ προλαβόντως εἰς τὴν Εὐρώπην, συνερανίστην
 ἐκ πολλῶν σοφῶν ἰατρῶν, μάλιστα ἐκ τῶν διδασκάλων μου,
 καὶ ἔκομην εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσάν μου μίαν νέαν
 Πρακτικὴν Ἰατρικὴν βιβλίον, Ἐγκύκλιον τῶν Ἰα-
 τρῶν καλεσμένην.

Ἡ βίβλος αὕτη διαιρεῖται εἰς δύο τόμους.

Ὁ Α' τόμος περιέχει

1. Τινὰ προλεγόμενα τῆς βίβλου, καὶ τὸν ὅρκον τοῦ
 Ἱπποκράτους, ἀκολουθῶς περιέχει τριακοσίας ἐξήκοντα ἐξ
 ἀρρώστιας, τὰς πλέον συνεχῶς συμβαινούσας εἰς τὰ σώματα
 τῶν ἀνθρώπων, τὰς ὀνομασίας αὐτῶν κατ' ἀλφάβητον Ἑλ-
 ληνιστὶ καὶ Ἰταλιστὶ, καὶ τὴν ἐτυμολογίαν αὐτῶν, τὴν
 διάγνωσιν τῶν παθῶν, τοὺς χαρακτῆρας, τὰ συμπτώματα,
 τὰς αἰτίας, τὴν πρόγνωσιν, τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν θεραπεῖαν
 αὐτῶν, καὶ τὴν προσάφωσιν τῶν ἀφρισμῶν τοῦ Ἱπποκρά-
 τος εἰς ἕκατον αὐτῶν τῶν παθῶν.

2. Περιέχει τὴν Ἀνατομίαν ἅπαντα τοῦ ἀνθρώπου με-
 τὰ τὴν χάριαν ὅλων τῶν μερῶν αὐτοῦ.

3. Περιέχει τὴν Φυσιολογίαν καὶ Νοτολογίαν τοῦ ἀν-
 θρώπου, τὴν Διαιτησίαν τοῦ νέου συστήματος τῆς Ἰατρικῆς·
 τόσον τῶν σθενικῶν, ὅσον καὶ ἀσθενικῶν παθῶν, τὴν πασα-
 τήρησιν τοῦ σφυγμοῦ, καὶ τῶν ψυχικῶν παθῶν τοῦ ἀνθρώπου.

4. Τοὺς πριγνωτικὺς ἀφρισμοὺς τοῦ Ἱπποκράτους
 ἐκ τῶν καιρῶν καὶ αἰέτων.

5. Τὴν σύντηξιν τῶν ἀρρώστιων, τῶν συμβαινουσῶν συν-
 εχῶς εἰς ἕκατον μέλης τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Β' τόμος περιέχει

1. Τὴν ὕλην τῆς Ἰατρικῆς· ἥτοι τὴν κατασκευὴν πεντα-
 κοσίων ἰατρικῶν κατασκευῶν, τὰς δυνάμεις καὶ ἐνεργείας
 αὐτῶν, ὅλων προσηρμοσμένων εἰς τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων.

2. Μερικὰς κατασκευὰς τῆς προεκτυπωθείσης Φαρμα-
 κοποιίας μου.

3. Τὴν Ὑγιαίνειν· ἥτοι τὰς Τονικὰς καὶ ἀτονικὰς ὕλας,
 τὰς θρεπτικὰς καὶ καθαρτικὰς κτλ.

4. Περιέχει σύντομόν τι Ἀντιδοτάριον τῶν αὐτῶν ὕλων
 εἰς τοὺς ἀρρώστους.

5. Τὴν Διαιτητικὴν τῶν ἀρρώστων ἐκ τῶν ἀφρισμῶν
 τοῦ Ἱπποκράτους.

6. Τὴν οἰκονομικὴν Διαιτητικὴν τῶν ἀνθρώπων· δηλ.
 ὅποια φηγῆτα καὶ ποτὰ εἶναι καλὰ, καὶ ὅποια βλάπτουσι
 τὸν ἄνθρωπον.

7. Περιέχει τὴν ἐξήγησιν καὶ ἐρμηνείαν τοῦ βιτανικοῦ
 συστήματος τοῦ σοφοῦ Λινναίου, καὶ τὴν καταγραφὴν ἕκα-
 τὸν πενήκοντα ἰατρικῶν χόρτων τε καὶ βοτάνων, ὅλων
 προσηρμοσμένων εἰς τὰ ἄνω εἰρημένα πάθη τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ βίβλος αὕτη λοιπὸν, ἡ ὁποία εἶναι κατὰ πολλὰ ὠφέ-
 λιος καὶ ἀναγκαῖα εἰς κάθε ἰατρὸν καὶ φαρμακωσίον,
 καὶ σχεδὸν εἰς κάθε ἄνθρωπον, τυπώνεται κατὰ τὸ παρὸν,
 τῶρα πρώτη φοράν, εἰς Ναύπλιον πρὸς ὄφελος τῶν ἀν-
 θρώπων. Ὄθεν προσκαλοῦνται καὶ παρακαλοῦνται ὅλοι εἰ
 φιλόκαλοι καὶ φιλόμουνοι Ἕλληνες καὶ φιλέλληνες συν-
 δραμεῖται, ὥστε φιλοτιμηθέντες νὰ συνδράμωσι εἰς ἐν τοι-
 οῦτον ἐπωφελέστατον βιβλίον, καὶ νὰ καταγράψωσι τὰ
 ὀνόματά των καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλίων, καὶ ἂν τὰ πέμ-
 ψωσιν εἰς Ναύπλιον πρὸς μετὰ τὸν ἴδιον ἐκδότην, διὰ νὰ
 τυπωθῶσι πρὸς τὸ τέλος τῆς βίβλου, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὰ
 ἐξοδα τοῦ τύπου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦ χαρτίου εἶναι
 πολλὰ καὶ δεινὰ, διὰ τοῦτο ἡ τιμὴ τῆς βίβλου τῶν δύο τό-
 μων διορίζεται πρὸς δύο τάληρα διστηλα προπληρωτέα, ἡ
 τοῦλάχιστον τὸ ἐν τάληρον, καὶ τὸ λοιπὸν ὁπόταν λάβωσι
 τὰ βιβλία. Ἐρρώσθε!

Τῆν 12 Σεπτεμβρίου 1830, Ναύπλιον.

Ὁ ἐκδότης Διονύσιος Πύρος ὁ Ἰατροδιδάσκαλος.

Ερανος ὑπὲρ τοῦ ἐν "Ανδρῶν Ὁρφανοτοφείου.

Ἐν Κερκύρα.

Ταλ. Βεν.

Αἰώνυμος 5: 28, Ν. Ἀγορχστός 1, Ἀγγελος Καί-
σας 1, Φίλιππος Λαυράνος 10, Ἡλίας Βασιλά-
κος 5, Σπυρίδων Δήμας 6, Ἰ. Καρύδης 4, Κ. Γ. Κα-
ρπίστριας 7, Ἀντώνιος Βατιλάς 1, Νικόλαος Σίφρας 2,
Δ. Κόλλας 7, Τίτας Ἀνεμογιάννης 5, Τίτας Δειδινιώ-
της 1, Σωτήρης Τριμέρης 1, Σπυρίδων Ἀρματᾶς 1, Κων-
σταντῆς Καλισγοῦρος 1, Λεωνίδης Παπαδόπουλος 1,
Πάταλης 1, Ἀιδρέας Δειδρινός 1, Ἀιδρέας Κάνδη-
λας 1, Μαρία Πελαύλια 1, Ἰ. Κωνσταντίνου 5, Αἰώνυ-
μος 2, Μαρία Κομνηνοῦ 3, Κωνσταντῆς Παλιᾶς 4,
Ἀδελφοὶ Θρόνου 2, Ἰ. Κεφαλάς 5, ἀδελφοὶ Κάβηρα 2, Α.
Μαυρογιάννης 3, Ἀλέξιος Ζαβογιάννης 5, Σ. Ἀγραφιώ-
της 1, ἀνώνυμος 50 Ὁδολ. Α. Παλιᾶς καὶ Α. Σάντας Τ. 1,
αἰώνυμος 2, Θ. Ράλλης 6, Νικόλαος Ταμδάκος 10, Δ.
Α. Μαυροκοδάτος 5, Θ. Ἀρδαντογιάννης 4, χήρα Σοφία
Σίμα 1, Νικόλαος Γαροῦφος 2, Νικόλαος Σουλιώτης 3,
Ἀποστόλης Καρέκης 1, Σπυρίδων Ἰ. Πόστολη 1, Κωνσταν-
τῆς Ζάχος 2, Στέργιος Πάνου 3, Κυριακὸς Ζούκας 4: 16,
Ἑλένη Πεύπουδα 2, Δ. Πρίδολος 1, ἀνώνυμος 1, Ἀνα-
στάσιος Κρομμύδης 2, ἀθανάσιος Καπόταρης 1, Δ. ποτὲ
Ἰ. Κόλλα 1, Βασίλειος Χαλικιόπουλος 1, Σταῦρος Φύ-
λακτος 1, Φίλιππος Μάνζας Ἰωάννου 2, Σπυρίδων Γιοτί-
πουλος 60 Ὁδολ. Ἀντ. Κωνστ. Βασιλάς Τ. 1, Γεώργιος Μαρ-
γαρίτης 1, Χ. Κ. Καριζινοῦ 5, ἀδέλφια Μανιάκη 1, Δ.
Παναγ. καὶ συντρ. Ράφτιδες 1, Γεώργιος καὶ ἀδέλφια
Πασχάλη 2, Δημήτριος Δαμίρης 1, Γεώργιος Τοπάλης 2,
Κωνστ. Γ. Δουρούτης 2, Στέργιος Μεσοβίτης 2, Λάμπρος
Μανέρος 1, Χ. Σταῦρος 1, Μηνιδώρα, ἡγούμε. τῶν ἁγίων
Θειδώρων καὶ συνοδία 6, Εὐφημία μοναχὴ 1, ἀνώνυμος 3,
ἀνώνυμος 4, ἀνώνυμος 2, Βασιλικὴ Βάγια Μελά 1, Ν.
Βάμβας 5: 20, Ἰ. Λάουνς 5: 20, Ἰ. Καρανιδιὸς 5: 20,
Ἱερομ. Κ. Τυπάλδος 4: 16, Γ. Θεριανδὸς 5: 20, Ἀθανάσιος
Παλιᾶς 5: 20, Γ. Γρασέτης 3, Κ. Ἀσώπιος 4: 16, Π.
Καροῦσος 3: 12, Ἰ. Κεῖος 3: 12, Ἰ. Κοντούρης 3, Γ.
Ριγέλης 3, Παπᾶ Α. Ἰδερμίνος 1, Γ. Ἰωαννίδης 5: 20,
Νεόφυτος Δότλος (διὰ τοῦ ὁποίου ἐνεργήθη ὁ κατάλογος
αὗτος) 7, Παπᾶ Σιμεὼν 1, Δ. Νίτσος 4, Θεόδωρος Ζερ-
βὸς ἱερεὺς 1, Παπᾶ Ἰωάννης ἐφημέριος τοῦ Ἀγίου 1,
Διονύσιος Φλαμπουράλης 10, Βιλέτας 3, Κυπριώτης 2,
Κανωνᾶς 2, Φ. Σολάρης 2, ἀνώνυμος 4. — Κεφάλαιον
Τάλαρ. Βενετ. 282: 30.

Ἐν Ἀγία Μαύρα.

Ταλ. Βενετ.

Θεόδωρος Σουλαϊδόπουλος 4: 8, Ὁδολ. Μαρίνος Λάζα-
ρης 2: 16, Ἀδελφοὶ Βαλαρίτη 8: 64, Ἀδελφοὶ Σαρλαμ-
πᾶ 8: 64, Συμεὼν Ἱερομ. Ρεμαντᾶς 2: 16, Πάνος Δε-
ζόρζης 2: 16, Νικόλαος Σταματέλος 1: Ἀποστόλης Ἀε-
τινός 1, Ἰ. Σούνδιας 1, Ἀναστάσιος Σταμπούλης 2,
Ἀιδρέας Βλατιῆς 2: 16, Σπυρίδων Σκιαδαρέσης 2: 16
Στηλιανὸς Χρυσάφης 3: 14, Εὐσταθίος Πίληκας 2: 16,
Νικόλαος Σταῦρος 2: 8, Νεκτάριος Παπατελόπουλος 2: 16,
Ἰ. Ρούσπος 3: 24, Ἀγγελος Γίλης 2: 16, Γεώργιος
Κονεμένος 1, Ἀνώνυμος 2: 16, Αἰώνυμος 1: 8, Αἰώνυμος

τις Κυρία 2: 16, (διὰ Κωνσταντίνου Ζένζου) Ἀἰώνυμος
τις μαθητῆς τοῦ Κ. Κ. διὰ Μάρκου Σαρλαμπᾶ 8: 64, Σπι-
ρίδων Μανιάης 5: 40, Κωνσταντῆς Ζένζος 3, Δημήτριος
Βαφέας 2: 16, Σπυρίδων Παλιᾶς 1, Σπυρίδων Κον-
ιδάκης 2: 16, Ἀνώνυμος 2, Ἀνώνυμος Ἱερεὺς : 96, Ἀ. Ἀ-
νώνυμος 1: 8, (διὰ τοῦ Ἱερομ. Σ. Ρεμαντᾶ) Βησσαρίων
Ἱερομ. Κονιδάκης 2: 16, Ἀγγελος Σούνδιας 4: 32, Γεώργιος
Βαφέας 4: 32, Ἰωάν. Κονιδάκης 1: 8, Πέτρος Σταματόπου-
λος 1: 112, Ἀντώνιος Σίδερης 2: 16, Ἰω. Σταῦρος 2: 16,
Πέτρος Προσαλέντης 1: 58. — Κεφ. Τάλ. Βενετ. 110: 55.

Ἐν Ἰθάκῃ.

Ἀνώνυμος 6, Ἀνώνυμος 6, Ἀνώνυμος 4, Ἀνώνυμος 2
(διὰ τοῦ νεοδιδασκάλου Ν. Μανιάκη). Ὁ Νομεδιδά-
λας Ν. Μανιάκης 4, Ἰ. Τριανταφυλλίδης Πάτριος 3,
Ἀνώνυμος διὰ τοῦ αὐτοῦ Ν. Μ. 6, Γεώργιος Δημιλίσας 2.
— Κεφ. Τάλαρ. Δίσηλα 33.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ

Κ. Ναπιέρος 2, Π. Καρίδης 2, Β. Καρίδης 2, Ὁ
μητριπ. Κεφαλ. Παρθένιος 2, Ἀγγελικὴ Χωροφᾶ Ἀνί-
νου 2, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ἱερομ. Νεοφύτου Φιλιππουπο-
λίτου 2, Ἄλλος διὰ Κοσμά Φλαμιάτου 2, Κοσμάς Φλα-
μιάτης 1, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἱερομ. Ν. Φ. 1, Γερά-
σιμος Κοργιαλένης 2, Ἱερώνυμος Ἱεροῦς Σόλυμος 1, Νι-
κόλαος Ἱεροῦς ὁ Δρακονταειδής 4, Νικόλαος Μουσούρης
Γερασίμου 2, Σπύρος Νικολάου 1, Σπυρίδων Ἱεροῦς Πο-
πουλάνης 2, Εὐαγγέλης Λιθαδᾶς 1, Σπυρίδων Φωκάς Γ.
Δημητρίου 1, Νικόλαος Φωκάς Ἀλεξανδράτος 1, Ἰ. Λει-
βέρδος Παναγῆς 1, Σάβδας Λιθαδᾶς Παπᾶ Νικόλα : 50,
Μιχ. Ἱερομ. Ἀρδαβάνης 1, Ἀνδρέας Φωκάς Κοσμιτάτος 1,
Παναγῆς Τσιμάρης 1, Γεώργιος Λιθαδᾶς 1, Ἰωάν. Βάλ-
σαμος 1, Γ. Διξῶν 4, Μις Ἀνδερσῶν 2, Ἀνώνυμος διὰ
τοῦ Ἀρχιδιακ. 2, Παῦλος Βαλιέρης 1, Νικόλαος Λιθα-
βηνοπούλος 1, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ἱερομ. Ἱερωνύμου Σολο-
μοῦ 2, Κωνσταντῆς Σακελλαρόπουλος 5, Δημήτριος
Ραζῆς 10, Ἰωάν. Ζαμπέλιος 6, Ν. Ν. Κ. 2, Ἀδαμά-
τιος Δελλαπόρτα 1, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ἱερέως Σολομοῦ,
ἡμῖν Κορόνας Ἀντώνιος Ἱεροῦς Καρναπόλης, ἡμῖν Ρε-
γίνας Κ. Γεράσιμος Ρισόλυμος Κ. Δημητρίου 6, Κ.
Παναγῆς Πανᾶς δονάδος 3, Ἀποστόλης Κούπας 2, Κ.
Παναγῆς Κουντούρης 2, Κ. Κοσμάτος Κουντούρης 1, Ἰ. Βαλ-
σαμάκης Νικολάου 3, Δημήτριος Καμβύσης 2, Ἀνώνυμος
διὰ τοῦ πνευματικοῦ Γερασίμου Ἰγγλέση 2, Βησσαρίων
Ἱερομ. Λάσκαρις 1, Κωνστ. Παῖας Ἀντ. Σαρλαρέντα 2,
Μητ. Ληναρδοπούλης 2, Ἀναστάτης Πανᾶς Ἀνδρέου 2,
Ἀντώνιος Πανᾶς 6, Ἀναστάσης Ἰγγλέσης Πέτρου 2,
Ἀνδρέας Ἰγγλέσης Μικέλη 2, Νικόλαος Ἰγγλέσης Σπύ-
ρον 2, Σταῖρος Ἰγγλέσης Εὐσταθίου 3, Γεράσιμος Ἰγ-
γλέσης Εὐσταθίου 2, Γεώργιος Ἰγγλέσης Εὐσταθίου 2,
Παναγῆς Βαλιέρης Νικολάου 2, Ἑλένη Ἰγγλέση Ταβισσά-
του 1, Παναγῆς Βαλταμάκης Ἀντισουλτατός Ἀνδρέου 5,
Ἀγγελικὰ Πανᾶ Ἰγγλέση 2, Ἰάκωβος Πελοποννήσ. ἡγούμε-
της σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Γερασίμου καὶ συνοδία 4,
Στάμος Πετρίστης 5, Ἱερομ. Σπυρίδων Μάντουκας 1,
Παναγῆς Σεσέλης 1. — Κεφ. Τάλαρ. Διττ. 142: 57.